

her i Landet, som ikke have Greb paa at fremme Boer, men kun paa at konfundere dem og at afgive urigtige Kjendelser, som Parterne da skulle have Beskyttelse og Uleilighed med at faae forandrede ved høiere Ret. Jeg tror, at Erfaringen fremtidig vil vise det Samme; thi, hvor god denne Konkurslov end maatte være, og hvor høi Pris den høitærede Minister end sætter paa, hvad han her har frembragt, kan han dog ikke derved omflaae Skifteforvalterne, men de blive de samme i Fremtiden, som de nu ere, og man vil fremdeles lige saa meget behøve Kommissarier, som man har behovet dem hidtil. Man henviser til Kreditorudvalget, og jeg vil derfor tillade mig et Par Bemærkninger om denne nye Institution. Den er tagen efter fremmede Falltillove, men det kan være, at Forholdene paa fremmede Steder ere anderledes end hos os. Derom skal jeg ikke sige Noget, men jeg tror, at Kreditorudvalgsinstitutionen efter nogle Mars Forløb vil gaa af Brug; thi der vil ikke i Reglen være Kreditorer, som ved Siden af at tage Penge i Boer ville have den Uleilighed og den som oftest ubehagelige Stilling at være i et Kreditorudvalg, men man vil, saasnart et Bo er kommet under Skiftebehandling, stynde sig med at tage den Bestemmelse, som er tilladt ifølge Lovudkastet, at der skal være to Kuratorer. Man siger, at disse to Kuratorer kunne træde i Stedet for Kommissarier; men Enhver, som har været Kommissarius i et Bo, og som ligeledes har været Kurator, veed, hvor vidt forskjellige de Funktioner ere, som efter Lovudkastet tillægges een eller to Kuratorer, og dem, som hidtil have været tillagte Kommissarierne. Kommissarierne repræsenterer Skifteretten, men det gjøre Kreditorudvalget og Kuratorerne ikke; de ere underkastede Skifterettens Afgjørelse, og kunne intet Besøntligt foretage i Boerne til deres Fremme — jeg taler ikke om deres Realisation — uden at have Skifterettens Sanktion. Skifteforvalteren har efter denne Lov — og saaledes vil den blive anvendt i mange Tilfælde — et ubetinget Veto, for hvilket han oftest slet ikke kan drages til Ansvar ved Appel. Derfor siger jeg, at Kreditorudvalget lige saa lidt som Indsættelsen af to Kuratorer i forviklede Boer og lige overfor simple Skifte-

forvaltere vil være i Stand til at erstatte Kommissarier.

Sjörning: De Bestemmelser, der indeholdes i 4de Kapitel, der handler om Netshandlers Afkræftelse ved senere paafølgende Fallit — eller, som det hedder med et i vort Lovsprog hidtil afsendt Udtryk, Konkurs, — ere efter min Mening de vigtigste og heldigste i hele Lovforslaget. Der kan maasse reises Spørgsmaal om, hvorvidt hele den Behandlingsmaade, som her i Driigt søges gennemført, vil gjøre Fallitboers Behandling billigere og hurtigere, men det kan ikke være; Dviul underkastet, at Forfattere i 4de Kapitel jo ville borttage de værste Ulemper ved den nuværende Tilstand. Efter den hidtil gjældende Ret har man saa godt som slet ikke kjendt saadan Afkræftelse, og derfor har man ogsaa bestandig maattet se paa, enten at en Skyldner benytter den aller sidste Tid til at begunstige en enkelt Kreditor, uden at der derimod haves anden Beskyttelse end den temmelig ufyldestgjørende, som ligger i Straffelovens § 261, eller paa, at en enkelt Kreditor, som er nærmest ved Haanden eller maasse mest energisk, ved Hjælp af en Gæsteretsdom eller Forlig og derefter hurtigst muligt iværksat Eksekution, gaar sin Vej med det Hele, saa at der Intet bliver til de andre Kreditorer. Disse Bestemmelser her i Lovforslaget ere derhos ganske aabenbart omhyggelig overveiede og nøie gjenomtænkte, og jeg har i det Hele taget ingen Betænkelighed ved dem. Hvad særlig § 24 angaar, da har man jo, som Ordføreren i det andet Thing udtalte, ved den sigtet til at opnaa, at naar en Handling, set fra Fallentens Standpunkt, er strafbar, bør Netberhvervelsen for Medkontrahentens Bedkommende, saafremt han har været vidende, om alle de Momenter, hvorpaa Fallentens Strafbarhed beror, ikke være gyldig. Deri er jeg fuldkommen enig. Naar jeg alligevel har opstillet et Forslag til § 24, skyldes det ene og alene det Andragende, der er blevet omdelt paa vore Pladser, og hvori Grossererforetets Komite har nedlagt en bestemt Protest mod denne § 24 og spaaet, at den vilde virke meget skadelig. Jeg behøver jo i Driigt ikke nærmere at omtale dette Andragende, da den